

3. Peryferyjność może się przejawiać nie tylko długim czasem przejazdu, ale niską liczbą połączeń (poza tym, że brak połączeń to wręcz podstawa określenia, że dany obszar jest peryferyjny). W tym względzie wyróżniają się obszary, na terenie których znajdują się miejscowości, z których w ciągu dnia powszedniego notuje się 5 lub mniej połączeń do co najmniej jednej ze stolic. Są to obszary powiatu sępoleńskiego, grudziądzkiego, większości powiatu brodnickiego, części powiatów rypińskiego, wąbrzeskiego, lipnowskiego, włocławskiego, aleksandrowskiego, radziejowskiego i mogileńskiego, pogranicza powiatów świeckiego i tucholskiego oraz obszary gmin Jeziora Wielkie, Rojewo, Kęsowo czy Nowe.
4. W przypadku miast powiatowych, z których dojazd do stolic trwa dłużej niż godzinę (szczególnie Rypin, Sępólno Krajeńskie i Radziejów) problemem jest brak połączenia kolejowego tych miast ze stolicami województwa (są położone na tyle daleko, że nie jest możliwe zapewnienie dojazdu autobusem w czasie 60 minut). Brodnica posiada połączenie kolejowe z Toruniem (przez Jabłonowo Pomorskie), ale relacja kolejowa, która z zasady powinna być szybsza, jest w tym przypadku nieefektywna, gdyż konieczność przesiadki, wyraźnie dłuższy dystans do pokonania oraz mało atrakcyjna oferta przewozowa skutkuje obserwowaną dominacją ruchu autobusowego w relacji do Torunia.

Wyzwanie 7. Wzmocnienie potencjału Bydgoszczy i Torunia jako ośrodków współodpowiedzialnych za rozwój społeczno-gospodarczy i konkurencyjność województwa

Bydgoszcz i Toruń są w polityce regionalnej województwa postrzegane jako ośrodki realizujące funkcje o znaczeniu regionalnym i ponadregionalnym, kluczowe dla rozwoju społeczno-gospodarczego oraz kształtowania konkurencyjności całego województwa kujawsko-pomorskiego. W przypadku województwa kujawsko-pomorskiego mamy do czynienia z sytuacją, kiedy funkcje o znaczeniu regionalnym i ponadregionalnym zlokalizowane są nie w jednym, a w dwóch ośrodkach stołecznych – Bydgoszczy i Toruniu. Obydwa miasta są centralnie położone w strukturze województwa, a ich fizyczna bliskość i dobre skomunikowanie powoduje, że ośrodki te są łatwo dostępne dla mieszkańców całego regionu. Działalności istotne dla kształtowania potencjału regionalnego nie są w obydwu miastach rozwinięte równomiernie, stąd w zakresie niektórych potencjałów obydwu miast się uzupełniają, a w zakresie innych – wzajemnie wzmacniają, niemniej jednak łącznie świadczą o zdolności województwa do realizowania potrzeb tego rodzaju na jego terytorium (jako potencjał województwa w zakresie funkcji o znaczeniu regionalnym i ponadregionalnym należy rozpatrywać działalności zlokalizowane zarówno w Bydgoszczy jak i w Toruniu). Istota wyzwania polega na wzmocnieniu zdolności obydwu miast stołecznych do realizowania zadań o charakterze regionalnym, mających kluczowe znaczenie dla jakości życia oraz konkurencyjności gospodarki województwa. Obecnie stan rozwoju tych działalności nie jest satysfakcjonujący i stanowi ograniczenie harmonijnego rozwoju województwa oraz zagrożenie dla realizacji celów rozwojowych w sferze społecznej i gospodarczej.

1. Podobnie jak wszystkie miasta będące siedzibami województw, Bydgoszcz i Toruń są odpowiedzialne za realizację działalności wyspecjalizowanych, adresowanych dla całego obszaru województwa i będących dla pozostałej części województwa głównym, a często jedynym miejscem ich realizacji. Oznacza to, że stan rozwoju tych działalności w Bydgoszczy i/lub Toruniu, zarówno w aspekcie ilościowym, jak i jakościowym, bezpośrednio przekłada się na możliwość zaspokojenia tego rodzaju potrzeb na terenie województwa (a więc kształtuje jakość życia i konkurencyjność gospodarki całego regionu). Są to przede wszystkim następujące rodzaje działalności: szkolnictwo wyższe, nauka i działalności badawczo-rozwojowe, instytucje kultury wysokiej, wysokospecjalistyczna opieka medyczna, instytucje finansowe i instytucje otoczenia biznesu, administracja o znaczeniu regionalnym i ponadregionalnym oraz instytucje obronności kraju, wysoko wyspecjalizowany handel, media, pełnienie funkcji węzła komunikacyjnego zapewniającego dostępność międzyregionalną i międzynarodową. Siedziby województw są też największymi ośrodkami gospodarczymi regionów, koncentrując największą liczbę i największe zróżnicowanie działających podmiotów, w tym siedziby lub oddziały firm globalnych oraz tworzące bardzo dużą liczbę miejsc pracy, w tym także w działalnościach wyspecjalizowanych, niedostępnych poza tymi miastami. Najczęściej są też najważniejszymi w województwach ośrodkami sportu. Charakter prowadzonych działalności powoduje, że stolice województw cechują się silnymi związkami z zagranicą, skutkującymi znaczącą skalą wymiany międzynarodowej (powiązania funkcjonalne z ośrodkami zagranicznymi wiążą się z rozwojem tzw. metropolitalności). Wszystkie te specyficzne cechy miast – siedzib regionów, powodują, że są one rzeczywistymi funkcjonalnymi ośrodkami regionalnymi, mającymi największy wpływ na stymulowanie ich możliwości rozwojowych.